

MÆRKVERK »GRÆNSELØST«

AF LIN MELKANE OG JOSEPHINE EUSEBIUS 2023

SCENE 2 DET FØRSTE KAPLØB (uddrag)

ALICE:

Det er sommer.

ELIAS:

Solen skinner fra en skyfri himmel.

ALICE:

Der er nogen, der råber:

KLASSEN:

Hallo! Alle sammen, skynd jer! Skynd jer at komme!

ALICE:

Vi er på vej over til sportspladsen. Vi går i en stor flok.

ELIAS:

Ja, altså. Pelle går lidt for sig selv. Han har en slidt t-shirt på og lyst hår, der stritter i nakken.

ALICE:

Nogen råber gennem skolegården:

KLASSEN:

Skynd jer og kom alle sammen! Alice og Pelle løber om kap!

ALICE:

Er I sikre på, at det er mig, der skal gøre det?

ELIAS:

Du er den, der løber hurtigst i klassen.

[...]

KLASSEN:

Hallo! Alle sammen, skynd jer at komme med over på sportspladsen! Alice løber om kap med Pelle!

(Gry starter bank mod lår)

ALICE:

Jeg kan godt!

ELIAS:

Du er den, der løber hurtigst.

ALICE:

Yes! Jeg er den hurtigste.

ELIAS:

Du er sygt hurtig.

ALICE:

Okay. Jeg gør det Elias.

ELIAS:

Okay, alle sammen. Hør lige her: Det er blevet besluttet, at Alice og Pelle skal løbe om kap.

ALICE:

Perfekt dag til et kapløb.

ELIAS:

Hvis Alice vinder, så stopper Pelle i klassen. Hvis Pelle vinder, så bliver han.

Stilhed. (Gry stopper bank mod lår)

ELIAS:

Er alle med på det? Godt, så lad os komme i gang.

ALICE:

Vent lidt. Jeg skal lige have skoene af. Jeg kan jo ligesom ikke løbe i klipklappere, vel?

ELIAS:

Jaja, bare tag dem af Alice!

ALICE:

Og Pelle skal også tage sine sko af, ellers er det unfair.

ELIAS:

Jeg tæller tre-to-en-nu. Og på NU løber I. Forstået?

ALICE nikker.

ALICE:

Vi stiller os begge to bag stregen.

ELIAS:

På jeres pladser. 3 2 1 NU!

ALICE:

Og så bliver alt stille.

ELIAS:

Hele klassen råber og skriger.

ALICE:

Men jeg kan ikke høre noget som helst. Ikke andet end mit hjerte, der banker. *(Morten starter bank mod kasse)*

ELIAS:

Duk-duk. Duk-duk.

ALICE:

Jeg er på en måde slet ikke til stede. Jeg er på en måde nede under vand.

ELIAS:

Duk-duk. Duk-duk.

ALICE:

Jeg er på en måde helt alene i verden. Jeg løber bare. Jeg ser ikke noget. Jeg hører ikke noget. Jeg løber bare. Og så: træder jeg over målstregen. Og i samme øjeblik er det som om jeg dukker op til overfladen igen. *(Morten stopper bank)* Og så hører jeg jubelbrølet!

KLASSEN:

ALICE ALICE ALICE!

ALICE:

Klassen er et hav. Én krop, der bevæger sig i samme takt. Den råber med én stemme, (*Morten beynder med "Alice, Alice, Alice.."*) den løfter mig op med sine stærke arme, den bærer igennem skolegården. Klassen hujer og skriger mit navn. De råber:

KLASSEN:

Hvem var det, der vandt i dag? Det var dem fra 4.a. De

fejrer og jubler. Falder så til ro igen.

ELIAS:

Jeg så ham slet ikke gå. Det var bare som om han blev væk i jublen.

ALICE:

Der stod bare et par slidte kondisko tilbage. Han havde glemt at tage sine sko med.

[...]

MÆRKVERK »GRÆNSELØST«

AF LIN MELKANE OG JOSEPHINE EUSEBIUS 2023

SCENE 5: FESTEN (uddrag)

[...]

ALICE:

*(Gry går til computer og **CLICK**)*

Men så går døren op og en flok vælter ind i stuen. Det er efterskolevennerne. Jeg troede ikke de kom alligevel. Først ser jeg ham ikke. Men så får jeg øje på ham. Han har en sort hættetrøje på med hættan op over hovedet. Det er en flydende bevægelse: Han træder ind i rummet, tager hættan ned og vores øjne mødes.

ELIAS:

Er det ham der?

ALICE:

Han smiler. Jeg smiler også.

ELIAS:

Hallo?

ALICE:

Musikken skifter. *(Morten **CLICK**)* Det er en meget god sang det her.

ELIAS:

Er det ham?

ALICE:

Skal vi danse?

ELIAS:

Øh JA!

ALICE:

Vi danser og lyset er blødt og luften er varm og Elias laver en vejrmølle hen over stuegulvet.

ELIAS:

Prøv at se mig!

ALICE:

Pludselig står han overfor mig på dansegulvet. Jeg ved ikke, hvor han dukkede op fra, men han har grønne øjne og han smiler til mig. For anden gang. For anden gang smiler han til mig. Det er faktisk en vildt god sang det her.

ELIAS:

Alice!

ALICE:

Elias har sneget sig ind bag ved mig, han hvisker mig i øret:

ELIAS:

Kom nu! Gør det nu bare. Du vil jo gerne.

ALICE:

Hvad snakker du om?

ELIAS:

Kys ham.

ALICE:

Stop.

ELIAS:

Skal jeg hjælpe?

ALICE:

Hvad?

ELIAS:

Jeg hjælper.

ALICE:

Elias!

ELIAS:

(Morten **CLICK**) Hallo! Alle sammen. Skynd jer at komme! Kom lige ind i stuen.

ALICE:

Folk strømmer ind fra køkkenet og Elias hopper op på et sofabord og kigger ud over alle til festen:

ELIAS:

Okay, prøv at høre her. Det er blevet besluttet, at mig og Alice skal drikke om kap.

ALICE:

Alle hujer.

ELIAS:

Og hvis Alice taber, skal hun - snave med ham der.

Pause.

ALICE:

Og hvad så, hvis du selv taber?

ELIAS:

Så snaver jeg ham.

ALICE:

Elias.

ELIAS:

Tør du ikke?

ALICE:

Seriøst.

ELIAS:

Hvad?

Stilhed. De kæmper en intens kamp med øjnene.

ELIAS:

Hvad?

ALICE:

Okay. Okay, fint nok, så gør jeg det.

ELIAS:

Hele klassen jubler.

ALICE:

Vi stiller os på linje og der er nogen, der henter to dåseøl til os.

ELIAS:

Okay. Jeg tæller 3-2-1 NU. Og vi går i gang på NU. Er du klar? 3-2-1 NU!

ALICE:

Jeg når selvfølgelig kun halvvejs igennem min øl, før Elias har tømt sin. Han ved godt, hvor dårlig jeg er til at bunde. Han kaster triumferende hænderne i vejret.

ELIAS:

Så skal der snaves!

ALICE:

Der bliver stille. Mit hjerte hamrer, da jeg ser ham i øjnene. *(Morten banker på kasse)* Jeg tager et skridt frem. Jeg rører ikke ved ham, han rører heller ikke ved mig. Vi står bare sådan lige ret op og ned og kysser. Jeg hører klassen. *(Morten stopper)* De råber mit navn:

KLASSEN:

ALICE ALICE ALICE!

ALICE:

Jeg siger: Jeg tror lige, jeg skal have noget vand.

ELIAS:

Alice?

ALICE:

Jeg går ud af stuen, uden at se nogen i øjnene. Alle ser på mig, men jeg ser ikke på dem. Jeg skal bare ud herfra. Jeg skal bare væk.

ELIAS:

Hallo! Alice?